
Vedantakarikavali by Shri Buchchivenkatacharya

श्रीबुद्धिवेङ्कटार्यकृता वेदान्तकारिकावली

Document Information

Text title : vedAntakArikA

File name : vedAntakArikA.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : buchchiveNkaTachArya

Transliterated by : Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail.com

Proofread by : Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail.com

Description-comments : Primer on Ramanuja's Vedantic Philosophy.

Latest update : March 12, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीबुच्चिवेङ्कटाचार्यकृता वेदान्तकारिकावली

अथ प्रत्यक्षनिर्गुणं नाम प्रथमं प्रकरणम् ॥

श्रीमद्रामाधवोपज्ञं नत्वाचार्यपरम्पराम् ।
कुर्वे लक्ष्मणसिद्धान्तकारिकां कारिकावलीम् ॥ १.१ ॥

मानमेयविभेदेन पदार्थो द्विविधो मतः ।
मानं प्रत्यक्षानुमानशब्दभेदात्त्रिधा भवेत् ॥ १.२ ॥

प्रमेयं द्विविधं प्रोक्तं द्रव्याद्रव्यविभेदतः ।
जडाजडत्वभिन्नेऽत्र द्रव्ये तद्विविधं जडम् ॥ १.३ ॥

प्रकृति काल इत्याद्या यत्तुर्विशतिधा मता ।
कालस्तूपाधिभेदेन त्रिविधः परिकीर्तितः ॥ १.४ ॥

अजडं तु पराङ् प्रत्यगिति भेदाद्विधा मतम् ।
पराङ् नित्यविभूतिश्च धर्मभूतमतिस्तथा ॥ १.५ ॥

प्रत्यञ्जवेत्परिभेदाशाली ज्ञवः पुनस्त्रिधा ।
बद्धो मुक्तो नित्य इति बद्धस्तु द्विविधो भवेत् ॥ १.६ ॥

बुभुक्षुश्च मुमुक्षुश्च बुभुक्षुश्च पुनर्द्विधा ।
अर्थकामपरो धर्मपरश्चेति विवेचनात् ॥ १.७ ॥

अन्यदेवपरो विष्णुपरो धर्मपरो द्विधा ।
मुमुक्षुरपि कैवल्यमोक्षयोगाद्विधा मतः ॥ १.८ ॥

भक्तप्रपन्नभेदेन स तु मोक्षपरो द्विधा ।
द्विधा प्रपन्न ऐकान्तिपरमैकान्तिभेदतः ॥ १.९ ॥

दृप्त आर्त इति द्वेधा परमैकान्त्युदाहृतः ।
ईश्वरः पञ्चधा भिन्नः परव्यूहादिभेदतः ॥ १.१० ॥

पर ऐकश्चातुर्धा तु व्यूढः स्याद्वासुदेवकः ।

सङ्घर्षाश्च प्रद्युम्नोऽनिरुद्ध इति भेदतः ॥ १.११ ॥
मत्स्याद्यस्तु विभवा अनन्ताश्च प्रकीर्तिताः ।
अन्तर्यामी तु भगवान् प्रतिद्वेषमवस्थितः ॥ १.१२ ॥
अर्थावतारः श्रीरङ्गवेङ्कटाद्यादिषु स्थितः ।
केशवादि तु तत्त्वज्ञैर्व्यूढान्तरमुदाहृतम् ॥ १.१३ ॥
सत्त्वं रजस्तमः शब्दस्पर्शरूपरसास्तथा ।
गन्धः संयोगशक्ती येत्यद्रव्यं दशधा मतम् ॥ १.१४ ॥
प्रमायाः करणं तत्र प्रमाणं परिकीर्तितम् ।
यथावस्थितवस्त्वेकव्यवहारानुगा प्रमा ॥ १.१५ ॥
सा संशयान्यथाज्ञानविपरीतधियो न हि ।
अेकधर्मिकनानार्थविषया धीस्तु संशयः ॥ १.१६ ॥
धीस्तु धर्मविपर्यासेऽन्यथाज्ञानमुदाहृतम् ।
सैव धर्मविपर्यासे विपरीतमतिर्मता ॥ १.१७ ॥
साक्षात्कारप्रमाहेतुः प्रत्यक्षं मानमीरितम् ।
सविकल्पो निर्विकल्पः साक्षात्कारो द्विधा भवेत् ॥ १.१८ ॥
ग्रहः प्रथमपिण्डस्य निर्विकल्पक उच्यते ।
द्वितीयपिण्डग्रहणं सविकल्पकधीर्भवेत् ॥ १.१९ ॥
अेतदिन्द्रियसापेक्षमनपेक्षञ्च दृश्यते ।
अनपेक्षं स्वतः सिद्धं दिव्यं येति द्विधा मतम् ॥ १.२० ॥
योगजं तु स्वतः सिद्धमन्यत्स्वामिप्रसादजम् ।
अर्वाचीनमिदं सर्वमामनन्ति विचक्षणाः ॥ १.२१ ॥
नित्यमुक्तेश्चरज्ञानमनर्वाचीनमुच्यते ।
स्मृति प्रमैव प्राचीनानुभववाञ्छायते हि सा ॥ १.२२ ॥
सदृशादृष्टयिन्ताद्यैः संस्कारोद्बोधने सति ।
स्मृतिवत्प्रत्यभिज्ञापि प्रत्यक्षेऽन्तर्भवत्यसौ ॥ १.२३ ॥
पुण्यपूरुषनिष्ठापि प्रतिभात्रैव सम्मता ।
यथार्थं सर्वविज्ञानमिति यामुनभाषितम् ॥ १.२४ ॥

भूतले तु घटाभावो भूतलात्मैव नेतरः ।
 भृङ्गटस्य प्रागभावो ध्वंसस्तस्य कपालकम् ॥ १.२५ ॥
 स्वासाधारनधर्मो ङि भेदशब्देन कीर्त्यते ।
 शब्दस्वाभाव्यजा क्वापि प्रतियोगित्वधीः कृता ॥ १.२६ ॥
 अन्तःकरण्यैतन्धं तद्गुण्या विषयेण च ।
 यैतन्धं समतापन्नं साक्षात्कारमञ्जुजन्तु ॥ १.२७ ॥
 धत्यादिवचनं सर्वं परोक्तं नात्र सम्मतम् ।
 सामान्यं समवायश्च विशेषो नात्र सम्मतः ॥ १.२८ ॥
 सङ्ख्याद्विगुणवर्गस्य गुणपार्थक्यकल्पनम् ।
 सूत्रकारविरुद्धं यत्तत्सर्वं परिहास्यते ॥ १.२९ ॥
 ॥ धति वेदान्तकारिकावल्यां प्रत्यक्षनिर्गुणं नाम प्रथमं प्रकरणम् ॥

अधानुमाननिर्गुणं नाम द्वितीयं प्रकरणम् ।
 अनुमित्यात्मविज्ञानेऽनुमानं करणं स्मृतम् ।
 तस्य विद्गुणपरामर्शस्तद्धेतुर्व्याप्तिधीर्मता ॥ २.१ ॥
 साध्याभावाधिकरणवृत्तित्वं व्याप्तिरुच्यते ।
 व्याप्यास्य पक्षवृत्तित्वधीः परामर्शनामभाक् ॥ २.२ ॥
 तज्जा पक्षे साध्यमतिरनुमित्यात्मिका मता ।
 भूयिष्ठसाध्यैर्कज्ञानेन व्याप्तिधीर्भवेत् ॥ २.३ ॥
 तत्सपक्षे सपक्षस्तु पूर्वं निश्चितसाध्यकः ।
 सन्दिग्धसाध्यकः पक्षो विपक्षस्तदभाववान् ॥ २.४ ॥
 अन्यथी व्यतिरेकी च किञ्च उेतुर्द्विलक्षणः ।
 व्यभियारी विरुद्धश्चासिद्धः सत्प्रतिपक्षकः ॥ २.५ ॥
 भाधितश्चेति पञ्चैते उेत्वाभासा न साधकाः ।
 अेवं स्वार्थानुमानस्य प्रपञ्चस्तु निर्गुणितः ॥ २.६ ॥
 न्यायजन्यः परामर्शः परार्थानुमितेः कृते ।
 न्यायोऽवयववाक्यानि प्रतिज्ञादीनि पञ्च य ॥ २.७ ॥

प्रतिज्ञा साध्यनिर्देशो डेतुस्तद्वचनं मतम् ।
व्याप्त्युक्तिपूर्वदृष्टान्तवागुदाडरणं भवेत् ॥ २.८ ॥

व्याप्यस्य पक्षवृत्तित्वबोधश्चोपनयो मतः ।
उपसंभारवचनं भवेन्नियमनं पुनः ॥ २.९ ॥

॥ षति वेदान्तकारिकावल्यामनुमाननिर्गुणं नाम द्वितीयं प्रकरणम् ॥

अथ शब्दनिर्गुणं नाम तृतीयं प्रकरणम् ।

अनामानुक्तवाक्यं यत्तच्छाब्दकरणं स्मृतम् ।
वेदस्यापौरुषेयत्वात्तत्र लक्षणासङ्गतिः ॥ ३.१ ॥

सिद्धे व्युत्पत्तिसद्भावाद्देहो निष्पन्नबोधकः ।
तत्कार्यपरताडानेरप्रामाण्यं न शङ्क्यताम् ॥ ३.२ ॥

कर्मब्रह्माभिधायित्वात्स य भागद्वयात्मकः ।
पूर्वभागः कर्मपर उत्तरो ब्रह्मगोचरः ॥ ३.३ ॥

तद्वैक्यात्पूर्वपरयोर्व्याप्येया ङ्येकशास्त्रता ।
अध्यायभेदवद्भेदे शास्त्रैक्यं न विरुध्यते ॥ ३.४ ॥

विध्यर्थवाद्यमन्त्रात्मा त्रिविधः स प्रतीयते ।
अनुष्ठेयार्थगमको मन्त्रः स्यादर्थवाद्यगीः ॥ ३.५ ॥

प्रवृत्त्युत्तम्बिका या स्याद्विधिर्वाक्यं प्रवर्तकम् ।
स त्रिधापूर्वनियमपरिसङ्ख्याविभेदतः ॥ ३.६ ॥

नित्या नैमित्तिकाः काम्या षति ते बहुधा मताः ।
तेषां स्वर्गुपलक्ष्माणि मन्तव्यानि नयान्तरे ॥ ३.७ ॥

छन्दः कल्पश्च शिक्षा य निरुक्तं ज्यौतिषं तथा ।
व्याकृतिश्चेति वेदस्य षडङ्गानि प्रयक्षते ॥ ३.८ ॥

अनुष्ठुभादिकं छन्दः कल्पः श्रौताद्विबोधकः ।
वर्णनिर्णायिका शिक्षा निरुक्तं स्वार्थबोधकम् ॥ ३.९ ॥

अनुष्ठानादिकालस्य निर्णये ज्यौतिषं भवेत् ।
सौशब्धाय व्याकरणमिति साङ्गे प्रमाणाता ॥ ३.१० ॥

अेतन्मूलतया स्मृत्यादीनां प्रामाण्यभीरितम् ।
 अेतद्विरुद्धं यत्किञ्चिन्नाश्रुवीत प्रमाणाताम् ॥ ३.११ ॥
 आकाङ्क्षादिकमेतच्च शाब्दबोधैककारणम् ।
 तद्विचारोऽत्र सङ्क्षिप्तो ग्रन्थविस्तरभीरुणा ॥ ३.१२ ॥
 मुष्यौपचारिकत्वाभ्यां स शब्दो द्विविधो मतः ।
 अभिधा मुष्यवृत्तिः स्याद्भृत्तिरन्यौपचारिकी ॥ ३.१३ ॥
 शरीरवायकाः शब्दाः शरीरिदृक्त्ववृत्तयः ।
 सर्वशब्दैकवाच्यत्वं उरैरिति गद्विष्यते ॥ ३.१४ ॥
 ॥ एति वेदान्तकारिकावल्यां शब्दनिरूपणं नाम तृतीयं प्रकरणम् ॥
 (प्रमाणानिरूपणं समाप्तम्)

अथ प्रकृतिनिरूपणं नाम चतुर्थं प्रकरणम् ।
 यत्प्रमाविषयं तत्स्यात्प्रमेयमिति तद्विधा ।
 द्रव्यमद्रव्यमित्याद्यं तदुपादानकारणम् ॥ ४.१ ॥
 अवस्थान्तरयोगित्वमुपादानत्वमुच्यते ।
 गुणाश्रयं वा द्रव्यं स्यात्तच्च द्वेषा प्रकीर्तितम् ॥ ४.२ ॥
 अभिन्नसत्त्वरहित्यं जडत्वमनुगद्यते ।
 जडं प्रकृतिकालौ द्वौ सा सत्त्वादिगुणत्रया ॥ ४.३ ॥
 प्रकृतिः सा क्षराविद्यामायाशब्दैर्निगद्यते ।
 कार्योन्मूढत्वावस्था स्यादव्यक्तव्यपदेशनात् ॥ ४.४ ॥
 अव्यक्तान्मल्लुत्पत्तिः सात्त्विकत्वादिभेदतः ।
 अलङ्कारस्ततस्त्रेषा सात्त्विकत्वादिभेदभाक् ॥ ४.५ ॥
 वैकारिकस्तेजसश्च भूतादिरिति भेदतः ।
 नामान्तराणि सन्त्वेवमलङ्कारात्मना सताम् ॥ ४.६ ॥
 तेषु वैकारिकात्सात्त्विकालङ्कारादुपस्कृतात् ।
 अेकादशेन्द्रियाणि स्युर्ज्ञानकर्मेन्द्रियात्मना ॥ ४.७ ॥
 ज्ञानप्रसरणे शक्तं ज्ञानेन्द्रियमुदाहृतम् ।

तन्मनःश्रोत्रयक्षुस्त्वग्घ्राणजिह्वात्मना मतम् ॥ ४.८ ॥
 मनः स्मृत्यादिछेत्तुस्तद्ग्रन्थमोक्षादिकारणम् ।
 शब्दमात्रगुणे शक्तमिन्द्रियं श्रोत्रमुच्यते ॥ ४.९ ॥
 रुपमात्रग्राहि यक्षुस्त्वक् स्पर्शग्राहकारणम् ।
 गन्धैकग्राहकं घ्राणं रसनं रसभासकम् ॥ ४.१० ॥
 अेषां विषयसम्बन्धः संयोगादिः प्रकीर्तितः ।
 उच्यारणादिकर्मैकशक्तं कर्मिन्द्रियं मतम् ॥ ४.११ ॥
 पञ्चधा वाक्पाणिपादपायूपस्थप्रभेदतः ।
 वर्णोच्यारणछेत्तुर्वाङ् पाणिः शिल्पादिकारणम् ॥ ४.१२ ॥
 सञ्चारकारणं पादः पायुर्भलनिवृत्तिकृत् ।
 उपस्थः परमानन्दछेत्तुः स्त्रीपुंसयोर्मतः ॥ ४.१३ ॥
 राजसाहङ्कियायुक्ततामसाहङ्कृतेः पुनः ।
 जायते शब्दतन्मात्रादिकं भूतादिकारणम् ॥ ४.१४ ॥
 भूतानामेव सूक्ष्मैकपूर्वावस्थाविशेषवत् ।
 द्रव्यं तन्मात्रमित्याहुः पञ्चधा भूतपञ्चभिः ॥ ४.१५ ॥
 तन्मात्रपञ्चकं शब्दाद्याश्रयत्वेन सम्मतम् ।
 भूतानां स्याद्दुपादानं शब्दतन्मात्रमादिमम् ॥ ४.१६ ॥
 स्पर्शतन्मात्रकं रुपरसतन्मात्रके अपि ।
 गन्धतन्मात्रमेतेष्यन्मो भानिलज्योतिरल्बुवः ॥ ४.१७ ॥
 पञ्चभूतानि तन्मात्रस्वरुपं तु निरुच्यते ।
 तामसाहङ्कृतिभयोर्मध्यावस्थायुगादिमम् ॥ ४.१८ ॥
 शब्दतन्मात्रमस्माभ्य विद्यद्दुत्पद्यते तथा ।
 भमेव सूर्यस्यन्देन द्दिगिति व्यपदिश्यते ॥ ४.१९ ॥
 द्रव्यं तदाकाशवाय्वोर्मध्यावस्थासुसंयुतम् ।
 स्पर्शतन्मात्रमस्माभ्य वायुरुत्पद्यते क्कमात् ॥ ४.२० ॥
 मध्यावस्थायुतं वायुतेजसोर्द्रव्यमुच्यते ।
 रुपतन्मात्रमित्यस्मात्तेज उत्पद्यते क्कमात् ॥ ४.२१ ॥

मध्यावस्थायुतं तेजःपयसोर्द्रव्यमुच्यते ।
 रसतन्मात्रमित्यस्मात्सलिलं षलु जायते ॥ ४.२२ ॥
 मध्यावस्थायुतं वास्त्रिपृथिव्योर्द्रव्यमुच्यते ।
 गन्धतन्मात्रमित्यस्मात्पृथिवी समुद्येत्यसौ ॥ ४.२३ ॥
 आद्यं शब्दवदन्यस्य शब्दस्पर्शवदुच्यते ।
 उपशब्दस्पर्शवत्स्यात्तृतीयस्य तुरीयकम् ॥ ४.२४ ॥
 उपशब्दस्पर्शरसयुक्तं गन्धाधिकं परम् ।
 तन्मात्रपञ्चकं भूतपञ्चकञ्चैवमीरितम् ॥ ४.२५ ॥
 अयं प्रकृतिरव्यक्तमल्लडादिक्कमाद्भिद्याम् ।
 यत्तुर्विशासङ्ख्यानां प्रापिता सुनिरूपिता ॥ ४.२६ ॥
 भूतानि भगवान् सृष्ट्वा द्वेषकैकं विभक्तवान् ।
 अेकमेकं विधायांशञ्चतुर्धान्यं विभक्तवान् ॥ ४.२७ ॥
 यतुर्धा रचितानंशांस्तत्तदंशे युनक्ति सः ।
 यतुर्धाशयुतस्वांशैः पञ्चभूतान्यञ्जुजनत् ॥ ४.२८ ॥
 अन्यभूतांशसत्त्वेऽपि स्वांशभूयस्त्वतः कृतः ।
 पृथ्व्यग्नेजोऽनिलव्योमव्यपदेशो जगत्यभूत् ॥ ४.२९ ॥
 पञ्चीकरणमेताद्गुणलक्षणयति श्रुतिः ।
 भूतैर्मल्लडङ्कुत्योः समीकृतिरुपस्कृता ॥ ४.३० ॥
 भूतपञ्चकमव्यक्तमेते मल्लडङ्कुती ।
 उपादानानि देहस्येन्द्रियाणि प्रतिपूरुषम् ॥ ४.३१ ॥
 भिन्नान्याकल्पकल्पानि शरीरं भूषयन्ति हि ।
 येतनैकनियाम्यं यश्चरीरं तन्निगद्यते ॥ ४.३२ ॥
 शरीरं द्विविधं नित्यमनित्यमिति भेदतः ।
 भगवान्नित्यसूरीणां नित्यं नैसर्गिकं तु तत् ॥ ४.३३ ॥
 अनित्यमपि तद्वेधा कर्माकर्मकृतत्वतः ।
 अकर्मकृतमीशादेरिच्छया परिकल्पितम् ॥ ४.३४ ॥
 तस्य कर्मकृतं द्वेधा स्वेच्छासल्लकृतं तथा ।
 कर्ममात्रकृतञ्चेति सौभयार्थथादिमम् ॥ ४.३५ ॥

द्वितीयमस्मदादीनां सामान्येन पुनर्द्विधा ।
 स्थावरं जङ्गमञ्चेति शिलादि स्थावरं मतम् ॥ ४.३६ ॥
 जङ्गमञ्च द्विधा प्रोक्तं स्थाद्योनिजमयोनिजम् ।
 योनिञ्च देवमानुष्यतिर्यगादिविभागवत् ॥ ४.३७ ॥
 उद्भिज्जस्वेदजाएडोत्थनारकयाप्यमयोनिजम् ।
 अयं पञ्चीकृतानां स्यादएडोत्पादकता स्मृता ॥ ४.३८ ॥
 अएडोत्पत्तेः पूर्वसृष्टिः समष्टिरत उत्तरा ।
 व्यष्टिसृष्टिरिति द्वेधा सृष्टिर्वेदान्तिसम्भता ॥ ४.३९ ॥
 अव्यक्तादेर्मलत्त्वादिरवस्थान्तरमिष्यते ।
 विजातीयान्तरावस्था येत्तत्त्वान्तरमीर्यते ॥ ४.४० ॥
 एत्थमव्यक्तमल्लडङ्गारेन्द्रियनामकैः ।
 तन्मात्राणीति तत्त्वानि यतुर्विशतिधाभवन् ॥ ४.४१ ॥
 भोग्यभोगोपकरणभोगस्थानानि येशितुः ।
 ज्ञवस्य य प्रकृत्यादीन्युद्भवन्ति यथायथम् ॥ ४.४२ ॥
 विषयो भोग्यमक्ष्यादि भोगोपकरणं मतम् ।
 भोगस्थानं तु भुवनं तद्गतीन्याएडजानि हि ॥ ४.४३ ॥
 अयं पञ्चीकृतैर्भूतैरारब्धं प्राकृतं भवेत् ।
 कपित्थङ्गलकाकारमण्डं नाम निगद्यते ॥ ४.४४ ॥
 जम्बूद्वीपमिदं सर्वं लवाणोदधिनावृतम् ।
 प्लक्षद्वीपं ततोऽपीक्षुसमुद्रेण प्रवेष्टितम् ॥ ४.४५ ॥
 ततस्तु शाक्यद्वीपं सुरासागरवेष्टितम् ।
 कुशद्वीपं ततः सर्पिः समुद्रेण प्रवेष्टितम् ॥ ४.४६ ॥
 कौञ्चद्वीपं ततः पश्चाद्ध्यार्णवसमावृतम् ।
 शाकद्वीपं ततः क्षीरसमुद्रेण प्रवेष्टितम् ॥ ४.४७ ॥
 पुष्करद्वीपमभितः शुद्धाम्बुधिसमावृतम् ।
 सर्वमेतद्धैमभूम्या ततो वलयपर्वतः ॥ ४.४८ ॥
 अन्धकारावृतः सोऽपि सोऽपि गर्भोदकेन य ।

ततोऽएडमेकमेवं स्याद्भूमेरुर्ध्वमधोऽपि च ॥ ४.४८ ॥

अएडान्येतादृशानि स्युरनन्तानि मडाडरेः ।

जलबुद्बुदकल्पानि पुराणोक्तान्यनुकमात् ॥ ४.५० ॥

॥ एति वेदान्तकारिकावल्यां प्रकृतिनिरूपणं नाम चतुर्थं प्रकरणम् ॥

अथ कालनिरूपणं नाम पञ्चमं प्रकरणम् ।

गुणत्रयविहीनो यः स जडः काल उच्यते ।

अभएडभएडभेदेन स कालो द्विविधो मतः ॥ ५.१ ॥

आधो विभुर्भूतभाविवर्तमानत्वधीकरः ।

निमेषादिप्रभेदेन बहुभेदस्त्वसौ मतः ॥ ५.२ ॥

अभएडकाल एवायं नित्य एत्यवगम्यते ।

कालः स्वकार्यं प्रति तु स्यादुपादानकारणम् ॥ ५.३ ॥

कार्यरूपस्ततो नैव नित्य एत्यवधार्यताम् ।

लीलाविभूतावीशानः कालमालम्ब्य कार्यकृत् ॥ ५.४ ॥

एष नित्यविभूतौ तु न कालमवलम्बते ।

क्रीडापरिकरः सोऽयं कालस्तु परमात्मनः ॥ ५.५ ॥

नित्यनैमित्तिकप्राकृतलयाः कालहेतुकाः ।

एवं प्रकाशितं कालस्वरूपस्य निरूपणम् ॥ ५.६ ॥

॥ एति वेदान्तकारिकावल्यां कालनिरूपणं नाम पञ्चमं प्रकरणम् ॥

अथ नित्यविभूतिनिरूपणं नाम षष्ठं प्रकरणम् ।

शुद्धसत्त्वे धर्मभूतज्ञानशुश्रेषु च ।

अजडत्वं भवेत्त्वक्ष्म तत्पुनः स्वप्रकशता ॥ ६.१ ॥

पराकृत्वे सत्यजडता लक्ष्म प्रथमयोर्मतम् ।

परस्मै भासमानत्वं पराकृत्वमनुगद्यते ॥ ६.२ ॥

सत्त्वैकमूर्तिको देशः शुद्धसत्त्वमथेतनम्

परिस्थिन्नमधो देशेऽनन्तमूर्ध्वप्रदेशतः ॥ ६.३ ॥

स्वयम्प्रकाशरूपेयं पञ्चोपनिषदात्मिका ।
 विष्णोर्नित्यविभूतिः स्यान्नित्यमानन्दरूपिणी ॥ ६.४ ॥
 सेयं विभूतिरीशस्य नित्यमुक्तात्मनामपि ।
 भोग्यभोगोपकरणभोगस्थानमयी मता ॥ ६.५ ॥
 भोग्यमीश्वरदेहादि द्वितीयं यन्टनादिकम् ।
 भोगस्थानं तु माण्डिक्यगोपुरादिकमुच्यते ॥ ६.६ ॥
 देहा ईश्वरनित्यानां नित्येच्छाकल्पिता उरेः ।
 मुक्तानां तु शरीरादिस्तत्सङ्कल्पकृतो मतः ॥ ६.७ ॥
 श्रीपतेर्व्यूहविभवार्थावतारतया सतः ।
 अप्राकृतशरीराणि प्रतिष्ठानन्तरं उरेः ॥ ६.८ ॥
 प्रसादोन्मुभतापत्तौ प्रकटानि भवन्ति हि ।
 तस्य प्रकटनं तस्य सङ्कल्पाधीनमीर्यते ॥ ६.९ ॥
 प्राकृताप्राकृततनुसंसर्गः कथमित्यलम् ।
 रामकृष्णवतारार्थौ दृष्टत्वात्तस्य भूयसा ॥ ६.१० ॥
 औज्ज्वल्यत्वादिगुणै ये तु दिव्यमङ्गलविग्रहे ।
 उरेस्तांस्तु विजनीहि गद्यत्रयवियारतः ॥ ६.११ ॥
 मुक्तानामशरीरत्ववचनं यत्तु दृश्यते ।
 तत्कर्मकृतशारीरसम्बन्धाभावगोचरम् ॥ ६.१२ ॥
 निरूपयन्ति श्रीनाथदिव्यमङ्गलविग्रहम् ।
 पुराणोक्तकामादस्मादाद्यवेदान्तदेशिकाः ॥ ६.१३ ॥
 त्रिपाद्विभूतिवैकुण्ठपरव्योमादिशब्दिता ।
 विभूतिरियमीशस्य मलती सुमलीयते ॥ ६.१४ ॥
 द्वादशावरणोपेतमनेकशतगोपुरम् ।
 वैकुण्ठं नाम नगरमेतस्यां प्रविशृम्भते ॥ ६.१५ ॥
 आनन्दनामकस्तत्र सुदिव्यनिलयः स्फुटः ।
 तत्र रत्नमयस्तम्भसदस्रा भासते सभा ॥ ६.१६ ॥
 अनन्तस्तत्र यं कृष्णामणितेजोविराजितः ।
 तस्मिन् धर्मादिसिद्धिसिंहासनमुपस्थितम् ॥ ६.१७ ॥

तत्र यामरवद्धस्तैर्विमलादिभिरर्थितम् ।

पद्ममष्टदलं भाति तत्र शेषोऽस्ति धीमयः ॥ ६.१८ ॥

तत्रानन्दमयः साक्षात्सर्ववायामगोचरः ।

अद्भुतज्योतिराकारो भाति नारायणात्मना ॥ ६.१९ ॥

॥ एति वेदान्तकारिकावल्यां नित्यविभूतिनिरूपणं नाम षष्ठं प्रकरणम् ॥

अथ धर्मभूतज्ञाननिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणम् ।

धर्मो भवति यज्ञज्ञानं प्रभा दीपे यथात्मनोः ।

तद्धर्मभूतविज्ञानं नित्यं नित्येश्वरेषु तत् ॥ ७.१ ॥

अद्भेषु तत्तिरोभूतं मुक्तेषु प्राप्तिरोहितम् ।

सङ्क्षोभनविकासाल्यां नाशोत्पत्तिविपाकभाक् ॥ ७.२ ॥

सङ्क्षोभे षण्डियद्वारा ज्ञानं सङ्क्षोभ्यते यद्वि ।

विकासे षण्डियद्वारा ज्ञानप्रसरणाद्भवत् ॥ ७.३ ॥

स्वप्रकाशं स्वतो मानमेतदित्यत्र सम्मतम् ।

स्वान्यनिर्वाहकत्वेन दीपवत्स्वप्रकाशता ॥ ७.४ ॥

तमोविशेषसान्निध्याज्ज्ञानं स्वापे तिरोहितम् ।

द्रव्यत्वमस्य ज्ञानस्य प्रभावद्गुणतापि च ॥ ७.५ ॥

धीभेदाः सुभङ्गुःप्रेष्ठाद्वेषयत्ना न ते पृथक् ।

द्वेष्मीच्छामीति वादस्तु स्मरामीत्यादिवन्मतः ॥ ७.६ ॥

स्मृत्याद्यो ज्ञानभेदा अनन्ता ज्ञववृत्तयः ।

ज्ञानशक्त्योर्विततयोऽनन्ताश्च भगवद्गुणाः ॥ ७.७ ॥

गद्यत्रये मङ्गारार्यैरयमर्थ उदीरितः ।

तत्तत्स्वरूपविज्ञानं तद्भाष्येषावगम्यते ॥ ७.८ ॥

भक्तिप्रपत्तिसुप्रीत ईश्वरो मुक्तिदायकः ।

अतो भक्तिप्रपत्ती हि मुक्तौ परमकारणम् ॥ ७.९ ॥

कर्मयोगज्ञानयोगौ भक्तिसाधनमूचिरे ।

कृत्वाभिसन्धिरहितं कर्मारोधनमीशितुः ॥ ७.१० ॥

विनिर्मलान्तःकरणो चिन्तनं ज्ञानयोगकः ।
 साक्षादितरथा वापि भक्तौ कारणतानयोः ॥ ७.११ ॥
 भक्तियोगोऽमष्टाङ्गोऽविच्छिन्ना स्मृतिसन्ततिः ।
 विवेकादिभिर्भूत्याद्या दर्शनाकारतां गता ॥ ७.१२ ॥
 तत्तच्छरीरावसानसमये परिणामिनी ।
 सेयं साधनभक्तिः स्यात्प्रपत्यङ्गवती मता ॥ ७.१३ ॥
 कृलभक्तिस्तु भगवदनुग्रहकृता भवेत् ।
 अत एव हरिः साक्षात्सिद्धोपायत्वमश्नुते ॥ ७.१४ ॥
 अन्तरादित्यविद्यादिभेदान्सा बहुधा मता ।
 सर्वापि ब्रह्मविद्येयं ब्रह्मप्राप्त्युपयोगिनी ॥ ७.१५ ॥
 न्यासविद्या प्रपत्तिः स्यादङ्गपञ्चयोगिनी ।
 आनुकूल्यस्य सकूल्यः प्रातिकूल्यस्य वर्जनम् ॥ ७.१६ ॥
 रक्षिष्यतीति विश्वासो गोमृत्ववरणं तथा ।
 आत्मनिक्षेपकार्पण्ये अङ्गपञ्चमीरितम् ॥ ७.१७ ॥
 गुडुपसदनदेषा विज्ञातव्या मनीषिभिः ।
 धर्ममुत्तरपूर्वाद्याश्लेषनाशकृद्गुह्यते ॥ ७.१८ ॥
 अपयारान्विना ब्रह्मविदां नास्या विरोधकृत् ।
 अन्योऽस्तीति मलाचार्यशासनं व्यवसीयते ॥ ७.१९ ॥
 ॥ इति वेदान्तकारिकावल्यां धर्मभूतज्ञाननिर्गुणं नाम सप्तमं प्रकरणम् ॥

अथ श्रुवनिर्गुणं नामाष्टमं प्रकरणम् ।
 आशुन्वे सति चैतन्यं श्रुवलक्षणमुच्यते ।
 स य देहेन्द्रियादिभ्यो विलक्षणतया मतः ॥ ८.१ ॥
 श्रुवस्थानेकविषयानुभवोऽणोरपि स्फुटः ।
 यद्भ्रमभूतविज्ञानव्याप्तिस्तत्रोपयोगिनी ॥ ८.२ ॥
 पूर्वानुभूतविषयप्रतिसन्धानयोगतः ।
 नित्यः प्रतिशरीरं स भिन्नो भोक्तृनादिशब्दतः ॥ ८.३ ॥

प्रकृत्यपेक्षया देही देहः श्रीमदपेक्षया ।
 तस्य स्वयंप्रकाशत्वं प्रत्यक्षश्रुतिबोधितम् ॥ ८.४ ॥
 देशान्तरकृत्वादीनामुपलब्धिरणोरपि ।
 कर्मजन्याददृष्टाप्यविज्ञानादिति सञ्जगुः ॥ ८.५ ॥
 भद्रो मुक्तो नित्यं एति श्रुतः स त्रिविधो मतः ।
 ब्रह्मादिकीटपर्यन्ता भद्राः संसारयोगिनः ॥ ८.६ ॥
 त्रैवर्गिकार्थनिष्ठाता बुभुक्षुव उदाहृताः ।
 अर्थकामपरास्तत्र स्वदेहात्माभिमानिनः ॥ ८.७ ॥
 ते तु धर्मपरास्तत्र यागाद्यर्थानुषङ्गिणः ।
 धर्मस्त्वलौकिकश्रेयःसाधनं योदनोदितम् ॥ ८.८ ॥
 रुद्राधारानधनपरा अन्यदेवपरा मताः ।
 आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थित्येवं भागवताः स्मृताः ॥ ८.९ ॥
 मुमुक्षूणां च डैवव्यपराणां लक्ष्म कथ्यते ।
 प्रकृतेस्तु विद्युक्तस्य स्वात्मनोऽनुभवः परम् ॥ ८.१० ॥
 डैवव्यमर्षिमर्गिणो गत्वापि परमं पदम् ।
 रमणस्यक्तपत्नीवत् क्वचिच्छोणोऽवतिष्ठते ॥ ८.११ ॥
 डैवव्यमेतत्केषाञ्चिद्यथायामेव सम्मतम् ।
 अस्मद्यथास्तु डैवव्यं न मन्यन्त एति स्थितम् ॥ ८.१२ ॥
 भक्ताः पूर्वोक्तभक्त्यैव मुक्तिसम्प्राप्त्यपेक्षिणः ।
 अपशूद्रनये भक्तौ शूद्रानधिकृतिः स्फुटा ॥ ८.१३ ॥
 साध्यसाधनभक्तिभ्यां भक्ताः स्युर्द्विविधा मताः ।
 पराङ्मुखादिकानाधान् व्यासादीनपरान् विदुः ॥ ८.१४ ॥
 मुमुक्षुवः प्रपन्नाश्चाकिञ्चन्यादिकयोगिनः ।
 त्रैवर्गिकपरा मोक्षपराश्चेति च ते द्विधा ॥ ८.१५ ॥
 धर्मार्थकामान् स्वाभ्यर्थं येऽन्वतिष्ठेस्त आदिमाः ।
 सत्सङ्गाद्यर्थवैराग्ये मुमुक्षायां कृतादराः ॥ ८.१६ ॥
 भगवद्भोगसम्प्राप्त्यै मत्कार्यं समाश्रिताः ।

असामर्थ्येन भक्त्याद्यै प्रपत्त्येकाग्रयाः परे ॥ ८.१७ ॥
 सर्वाधिकारितां धीराः प्रपत्तेराग्रयक्षिरे ।
 ऐकान्तिनः क्लृप्तं मुक्त्या सखान्यथ उशन्ति ते ॥ ८.१८ ॥
 परमैकान्तिनस्त्वैच्छन् भगवत्प्रीतिमेव ये ।
 प्रारब्धं कर्म भुङ्क्वैव यो मोक्षमभिकाङ्क्षति ॥ ८.१९ ॥
 दृप्त आर्तस्त्य संसारे वहाविव समुत्तपन् ।
 प्रपत्त्यनन्तरे काले यो मोक्षमभिकाङ्क्षति ॥ ८.२० ॥
 सत्सङ्गादिति सुश्लोकद्वयोक्तगतिमात्ररः ।
 आविर्भूतस्वस्वरूपो मुक्तो ब्रह्मानुभूतिभाक् ॥ ८.२१ ॥
 मुक्तस्य भोगमात्रे तु साम्यं श्रुतिषु योदितम् ।
 स्वेच्छया सर्वलोकेषु सञ्चारोऽस्य न रुध्यते ॥ ८.२२ ॥
 स्वेच्छा य उरिसङ्कल्पायत्ता मुक्तस्य लभ्यते ।
 अनावर्तनशास्त्रं तु कर्मावर्तनिषेधकृत् ॥ ८.२३ ॥
 नित्यासङ्कुचितज्ञाना नित्यं भगवदाज्ञया ।
 तत्कैङ्कर्यरता नित्या अनन्तगरुडाद्यः ॥ ८.२४ ॥
 अतेषामवतारादिरिच्छयैव उरेशिव ।
 आधिकारिकतामीषामीश्वरेण निरूपिता ॥ ८.२५ ॥
 ॥ एति वेदान्तकारिकावल्यां श्रुवन्निरूपणं नामाष्टमं प्रकरणम् ॥

अथेश्वरनिरूपणं नाम नवमं प्रकरणम् ।
 स्वेतराभिलशेषित्वमीश्वरस्य तु लक्षणम् ।
 स सूक्ष्मसिद्धिनिम्नो विश्वोपादानकारणम् ॥ ९.१ ॥
 सङ्कल्पयुक्त ऐवैष निमित्तं कारणं मतम् ।
 कालाद्यन्तर्यामितया सङ्कारि य कारणम् ॥ ९.२ ॥
 कार्यरूपेण वैविध्ययोग्युपादानमुच्यते ।
 परिणामयितृत्वेन निमित्तमपि तन्मतम् ॥ ९.३ ॥
 कार्योत्पत्त्युपकारेण सङ्कारि य तद्भवेत् ।

अेकविज्ञानसङ्घितसर्वविज्ञानवादतः ॥ ८.४ ॥

उपादानत्वमेवोक्तं मृदादाविव येश्वरे ।

तदैक्षतेति सङ्कुल्पाग्निमित्तत्वं कुलालवत् ॥ ८.५ ॥

सङ्कारित्वमप्यस्यान्तर्यामिब्राह्मणोदितम् ।

सद्ब्रह्मात्माद्यः शब्दाः कारणात्वावबोधिनः ॥ ८.६ ॥

तत्र ख्यागपशुन्यायान्नारायणपरा मताः ।

नामरूपविभागानर्हत्वावस्थासमन्वितम् ॥ ८.७ ॥

सुसूक्ष्मयिद्यद्युक्तमेकं ब्रह्मात्मकं मतम् ।

नामरूपविभागान्नाङ् न हि भेदोऽवसीयते ॥ ८.८ ॥

मृद्धटादावपि ततस्तद्वैकमिति गीयते ।

नामरूपाद्यभावेन सख्यभेदापि गीयते ॥ ८.९ ॥

तदेवान्तःप्रवेशेन नामरूपविभागकृत् ।

यथा ज्वोऽन्तराविष्टो नामरूपविभागभाक् ॥ ८.१० ॥

द्वयोऽलमिति शब्दैश्च भुज्यवृत्त्याभिधीयते ।

यथा नीलाद्यः शब्दा नीलाद्यव्यभिचारिणम् ॥ ८.११ ॥

विशिष्टमेव भुज्यार्थं वदन्ति निरुपाधिकम् ।

तथैव भगवानन्तर्यामी सन्नामरूपयोः ॥ ८.१२ ॥

विभागकृत्स तैः शब्दैर्भुज्यवृत्त्याभिधीयते ।

अभुज्यार्थत्वमेतेषां परैरुक्तं न युक्तिमत् ॥ ८.१३ ॥

शरीराद्यपृथग्भावाख्येन निष्कर्षकतरे ।

विशिष्टमेव श्रीमन्तमभिधास्यन्ति तत्त्वतः ॥ ८.१४ ॥

सर्वं ब्रह्मेत्यैतदात्म्यमित्यादिव्यपदिष्टयः ।

सामानाधिकरण्येन संयुज्यन्तेऽत एव हि ॥ ८.१५ ॥

स्वरूपविधया भेदश्रुतयोऽस्मन्मते स्थिताः ।

विशिष्टाभेदतोऽभेदश्रुतयोऽपि सुनिर्वृताः ॥ ८.१६ ॥

कारणात्सूक्ष्मयिद्यद्युक्तात्स्थूलैतदाहितम् ।

कार्यं नान्यदिति व्यक्तमारम्भाणयादिषु ॥ ८.१७ ॥

निर्गुणत्वपराः काश्चिच्छ्रुतयः सन्ति ता षमाः ।
तद्भेदयगुणाराहित्यं बोधयन्ति ततो ध्रुवम् ॥ ९.१८ ॥
॥ एति वेदान्तकारिकावल्यामीश्वरनिर्गुणं नाम नवमं प्रकरणम् ॥

अथाद्रव्यनिर्गुणं नाम दशमं प्रकरणम् ।
द्रव्यमेवं निर्गुणाय तदद्रव्यं निर्गुण्यते ।
शुद्धसत्त्वं मिश्रसत्त्वमिति सत्त्वं द्विधा मतम् ॥ १०.१ ॥
रजस्तमोभ्यामस्पृष्टमद्रव्यं पूर्वमुच्यते ।
रजस्तमोविमिश्रं तु मिश्रसत्त्वं प्रकीर्तितम् ॥ १०.२ ॥
अतीन्द्रियं प्रकाशादिनिदानं सत्त्वशब्दितम् ।
रजो लोभप्रवृत्त्यादिनिदानं कीर्त्यते तमः ॥ १०.३ ॥
प्रमादमोहादिहेतुश्चैगुण्यस्य निर्गुण्यम् ।
लये समानि यैतानि विषमाण्युद्ययादिषु ॥ १०.४ ॥
श्रोत्रग्राह्यो गुणः शब्दो वर्णावर्णात्मना द्विधा ।
तालुभेयादिजत्वेन भूतपञ्चकवर्त्यसौ ॥ १०.५ ॥
स्पर्शस्त्वगिन्द्रियग्राह्यः पृथिव्यादियतुष्टये ।
शीतोष्णादिप्रभेदस्तु शास्त्रान्तरनिर्गुणितः ॥ १०.६ ॥
यक्षुस्त्रिन्द्रियनिर्ग्राह्यं रूपमेतच्चतुर्विधम् ।
श्वेतरक्ते पीतकृष्णे एति भेदाद्विधादिमम् ॥ १०.७ ॥
भास्वराभास्वरत्वाभ्यां भास्वरं तेजसि स्थितम् ।
पृथिवीजलयोश्चैतदभास्वरमुदाहृतम् ॥ १०.८ ॥
रसनेन्द्रियनिर्ग्राह्यो रसः षोढा स कीर्तितः ।
घ्राणग्राह्यो गुणो गन्धो द्विधा शास्त्रान्तरेष्विव ॥ १०.९ ॥
पृथिव्यामेव गन्धः स्यात्पृथिवीजलयो रसः ।
पृथिवीजलतेजःसु रूपं स्पर्शः सवायुषु ॥ १०.१० ॥
शब्दः पञ्चसु भूतेषु प्राधान्येनैवमुच्यते ।
पञ्चीकरणरीत्या तु सर्वे सर्वत्र सङ्गताः ॥ १०.११ ॥

संयुक्तप्रत्यये छेतुः संयोगो ऽति कथ्यते ।
कार्याकार्यप्रभेदेन स संयोगो द्विधा मतः ॥ १०.१२ ॥
मेषलुस्तादिसंयोगः कार्योऽकार्यो विभोर्विभोः ।
विभुद्रयस्य संयोगः श्रुत्या युक्त्या च मन्यते ॥ १०.१३ ॥
तस्मात्कालस्येश्वरेण संयोगोऽपि सुसम्मतः ।
संयोगाभावरूपो हि विभागो न गुणान्तरम् ॥ १०.१४ ॥
सर्वछेतुषु छेतुत्वनिर्वोद्री शक्तिरिष्यते ।
मणिमन्त्रादिकेषु प्रसिद्धा सा त्वतीन्द्रिया ॥ १०.१५ ॥
बुद्ध्याद्योऽष्टौ विज्ञाने भावना यान्तराविशन् ।
द्रवत्वस्नेहसङ्ख्यानपरिमाणानि वेगकः ॥ १०.१६ ॥
द्रव्यस्वरूपरूपत्वात्राधिक्यं यान्ति केवलम् ।
स्थितस्थापकमेतस्मिन् संयोगोऽन्तर्भवत्यतः ॥ १०.१७ ॥
संयोगाभावरूपत्वात्पृथक्त्वस्य विभागवत् ।
गुरुत्वस्यापि शक्तित्वात्राधिक्यं क्वापि विद्यते ॥ १०.१८ ॥
कर्मणामपि शक्तित्वं केचिदाहुर्मनीषिणः ।
पदार्थान्तरतामन्ये प्राहुर्वेदान्तवेदिनः ॥ १०.१९ ॥
प्राचीनग्रन्थपदवीमनुसृत्य यथामति ।
विशिष्टाद्वैतसिद्धान्तङ्किङ्केत्यं निदर्शिता ॥ १०.२० ॥
आण्णयार्याध्वरीन्द्रस्य तार्तीयिकतनूभुवा ।
श्रीमद्भेङुटदासेन निर्मिता कारिकावली ॥ १०.२१ ॥
निरमायि रमायत्परमाद्भुततेजसः ।
मुदमाधातुकाभेन मयेयं कारिकावली ॥ १०.२२ ॥
भक्तिप्रपत्योरधिदेवताभ्या-
मिवाञ्जनाभस्य पदाम्बुजाभ्याम् ।
समर्पयेऽस्मन्मतकारिकावलीं
तद्दङ्गुलीसङ्ख्यनिरूपणाढ्याम् ॥ १०.२३ ॥
यः श्रीमच्छठमर्षणान्वयपयः सिन्धोः सुधांशुर्महा-
नाण्यार्यः समभूद्धिभूषितयतुस्तन्त्रो वयःकान्तिभिः ।

तस्यासौ तनयः समार्जितनयः श्रीवेङ्कटार्यः सुधीः

श्रुत्यन्तान्वयकारिकाविमकरोत्प्रीत्यै मडत्तै सताम् ॥ १०.२४ ॥

॥ इति वेदान्तकारिकावल्यामद्रव्यनिरूपणं नाम दशमं प्रकरणम् ॥

(प्रमेयनिरूपणं समाप्तम्)

॥ इति श्रीबुद्धिवेङ्कटाचार्यकृता वेदान्तकारिकावली समाप्ता ॥

This is considered a primer on Ramanuja's Vedantic Philosophy.

Encoded and proofread by Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail.com

——
Vedantakarikavali by Shri Buchchivenkatacharya
pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

